

gebiedsontwikkeling
Rijksweg 7 Sneek

'HET LEF VAN SNEEK' GEPLAATST

Grote belangstelling voor bijzondere houten brug rondweg Sneek

'Het lef van Sneek', zo luidt de bijnaam van de houten brug Akkerwinde die over de rondweg A7 van Sneek is geplaatst. Geen overdreven benaming, getuige de verhalen van drie betrokkenen bij de realisatie. Het is een hoogst innovatieve brug geworden door het ontwerp, de constructie en het toegepaste materiaal. Een blikvanger. Niet alleen nu de brug in gebruik is, maar zeker tijdens de bouw. Ondanks de nachtelijke uren waarin het gevaarte van 400 ton en 32 meter lang werd geplaatst, stonden er eind november duizenden mensen langs de Rijksweg te kijken.

Projectleider Siets Hoitinga van opdrachtgever provincie Fryslân – samen met Rijkswaterstaat Noord Nederland en de gemeente Sneek – spreekt van een langdurig traject. De werkzaamheden aan de Sneker rondweg hangen nauw samen, want niet alleen de Rijksweg is onderhanden genomen, ook het belendende gebied in het kader van het project Sneek Waterstad (woningen en kantoren). “Eveneens het resultaat van een prijsvraag. Aan de aanpassing van de rondweg werd daardoor de eis gesteld, dat die zo min mogelijk aanwezig mocht zijn. De brug moest echter een landmark worden, een opvallende stedelijke ingang.” Drie mooie ontwerpen waren het resultaat van een prijsvraag, waarbij het ontwerp van Hans Achterbosch – in combinatie met Onix – door een onaf-

hankelijke jury tot winnaar werd uitgeroepen. Hoitinga: “Daarop hebben we een haalbaarheidsstudie op het ontwerp van Hans Achterbosch losgelaten, want deze brug moest wel aan de hoogste zwaarteklasse van verkeer voldoen. Bij omvangrijke grond-, weg- en waterbouwprojecten wordt echter niet vaak hout toegepast en zeker niet bij bruggen met deze hoge verkeerseisen. Bovendien was deze constructie uniek en ook de toegepaste houtsoort.” Het ontwerp van de Friese architect voldoet daarmee aan de gestelde eisen van innovatie en een bijzonder ontwerp. “Door de toepassing van hout heeft de brug bovendien een duurzaam karakter en dat was ook een van de eisen. Op een of andere manier lijkt de brug van alle kanten anders. Als

je op de Rijksweg rijdt, is de brug groot. Kom je uit de wijk, dan is het een mooie, slanke brug. Vanuit de stad krijg je echter weer een andere indruk.”

“Mooi om te maken”, concludeert Hoitinga, “maar ik ben wel blij dat de brug er nu staat. Het was een heel ingewikkeld bouwproces door het hoge innovatiegehalte.”

TWEE CENTIMETER MARGE

Ron de Boer spreekt namens hoofdaannemer/projectmanagementsbureau Invraplus Haren ook van een uniek project. Het bureau is bij het project betrokken geraakt in het aanbestedings-traject. “Wij hebben de Duitse aannemer Schaffitzel begeleid bij de Europese aanbesteding met de papierwinkel. Toen dit bedrijf de

opdracht gegund kreeg, zijn we ingeschakeld bij het kwaliteitstraject en de begeleiding van de bouw in de vorm van het projectmanagement. Een enorme uitdaging”, vertelt De Boer. “Nergens ter wereld is er een soortgelijke constructie van deze houtsoort te vinden die voldoet aan de zwaarste verkeersklasse. Doordat er sprake is van nieuwe materialen en een innovatieve constructie, moesten er steeds nieuwe dingen worden uitgevonden alvorens er verder gebouwd kon worden.” “Het heeft een goede samenwerking niet in de weg gestaan, benadrukt De Boer. “De opdrachtgever had een technisch team specialisten samengesteld en dat werkte prima.” De Boer noemt de plaatsing van de brug een spannend moment.

“De hele constructie van vierhonderd ton is op een rijdend platform over de afgesloten Rijksweg verplaatst. Vervolgens is het gevaarte op de plaats van bestemming gezet. We hadden slechts twee centimeter speling op een lengte van 32 meter”, onderstreept hij het precisiewerk met een voorbeeld. “En alles paste exact.”

GEESTELIJK VADER

Ongetwijfeld was dit ook een van de meest spannende momenten voor architect Hans Achterbosch. Hij is de geestelijk vader van het ontwerp, dat in combinatie met het Groninger Onix – een samen-

werking later voortgezet in OAK, Onix Achterbosch Kunstwerken is voortgezet, tot stand is gekomen. “Ik was gevraagd aan de prijsvraag voor een nieuwe brug mee te doen, omdat de provincie het leuk zou vinden als er een Friese architect zou meedingen naar de opdracht.” Zijn voorliefde voor hout, maar ook de link met de het vakmanschap van de traditionele houten botenbouw in een watersportplaats als Sneek, leidden tot de bijzondere houten constructie. “Ook omdat ik met hout de belangrijke eis van duurzaamheid kon invullen. Ik heb accoya-hout uit duurzaam bebouwde bossen

toegepast.” Achterbosch stapte wel in een nieuwe wereld. “Ik had namelijk nog nooit een brug ontworpen, maar vond het een bijzondere uitdaging. Het biedt mijn bureau de kans om zich te onderscheiden, want er zijn niet veel architecten die de kans krijgen om een echte zware verkeersbrug te ontwerpen.” Hij omschrijft het als een ‘openbaar toegankelijke bouwwerk’. “Ik heb me niet gerealiseerd hoe openbaar. Er is echt overweldigende belangstelling voor dit project. Niet alleen vanuit de Sneker bevolking tijdens het bouwtraject en zeker bij de plaatsing, maar ook uit binnen- en buitenland.

Er worden in landelijke media en vakbladen diverse artikelen over dit project geschreven. Geweldig, ik heb nog nooit mee gemaakt dat een ontwerp zoveel belangstelling trok. Dat zal ik me altijd van dit project blijven herinneren. Net als de uitstekende samenwerking én natuurlijk dit resultaat.” ‘Het lef van Sneek’ doet overigens verlangen naar meer. Daags na de mediagenieke plaatsing eind november merkte gedeputeerde Adema in een persbericht op, dat de opdrachtgevers graag nog een tweede houten brug zouden bouwen bij Molenkrite in Sneek. Wordt vervolgd? ▲

Siets Hoitinga

Hoofdaannemer

Invraplus/Schaffitzel

Onderaannemers

Straalbedrijf Mourits

Gebr. Plat

Remmers Bouwchemie

Dywidag-systems International bv.

Multipaint bv.

MNO Vervat

BSB Staalbouw

Exact verhuur bv.

Nienhuis MRS

Schaaf Bewaking

